

Пред нашите очи

ТЪРНОВО ЗАСЛУЖАВА ПО-ДОБРИ ГРИЖИ

С настоящата бележка искаме да се обявим като дружарите от ГНС и ГК на БКП в Търново.

Касае се за никоя неща, които могат и трябва да се направят с малко средство за нашия исторически град.

Чарът на Търново личи най-добре вечер от Стамболовия мост. Той обаче предполага обилия светлина, която да очертава фееричните контури на старинния град. Каква е обаче сега картина? Тъмни силуети сени, непривличаващи изглед...

Тргли ги човек иконо време по улици, зоръ се оправи, особено по страничните и стръмните. Електрически лампи има преди всичко по главната улица и с малки изключения в страничните. Тези пък, които са по главната улица, са толкова нарядко, че човек се отиваша вечер да се разхожда и града. От пенсионния отдел до новата пощенска палата на 19 т. м. вечера съществува общо 16 лампи, 9 от които от пенсионния отдел до кино „9 Септември“ и 7 от киното до пощенската палата. Самите лампи са толкова слаби, че едва осветяват стълбовете, на които са поставени.

Знаем, дружарите ще възразят, че в бюджета на ГНС има предвидени средства, че имат задължения към „Северен енерго“ и други доводи защо изтъкнат.

Тези доводи обаче говорят само за недостатъчна превидливост, за недостатъчна настъпчивост в искането на съответни крепости. А кой плаща, когато често пъти много от тия лампи, които са поставени в града, светят сутрин чак след осем часа?

Пък не е само до осветлението. Ние бихме залади още много въпроси на дружарите Кирчо Русанов и Христо Кохухаров. Каква е хигиената в града? Известно ли е на тях през колко дни се събрива сметта от „Комунални услуги“? Известно ли е, че се мята узиците само около ръководните институти, че в месарските магазини хигиената е под всяка критика? Знай ли дружарите, че много гиризи са открити? Наличните ли са да видят как се поддържат градинките в кварталите, като градинката пред Райтурулооп, на ул. „Хаджи Димитър“ (близо до „Гурко“) и др.?

През последните две години в кв. „Тобухин“ изникна красив парк – дело на ГНС и трудещите се. Но през тия две години не се намери възможност да се направи поне един възможен парк.

В парка се прави вече от половина година едни шадраван, който стана послович. И като шадраван се смята почистването, че в квартала има някакви купчинки. Когато ги приближиме, видяхме, че купчинките са от трици, които са дават за храна на телетата.

За трудещите се, които се разхождат и отиват в парка, са нужни води и сметници. Чешма може бързо да се построи, а и осветлението не иска кой знае колко време.

Търново заслужава по-добри грижи. Дружари ръководители на града, че търпите ли повече ущербите, че в красими страни град няма осветление, няма чистота, че в него има още много неща, които могат с най-малко средства да се направят и това главно зависи от вас и дружарите, с които работите?

Най-добрият отговор на поставените въпроси ще бъдат вашите дела. Всички ще чакаме тия отговор.

Хр. Консулов

ТАКА ЛИ ТРЯБВА?

На 18 юли т. г. към 10 часа сутринта минах с един дружар покрай ДЗС в село Водно, Г. Ориахово. Отдалеч още залязахме, че на поляната има някакви купчинки. Когато ги приближихме, видяхме, че купчинките са от трици, които са дават за храна на телетата.

Възмущени от нехайното отношение на ръководителите на ДЗС и по-специално на бригадира Никола Петров и домакина Стефан Василев ние питаме: „Така ли, дружари, трябва да се съхранява фураж на добитък? Няма ли кой да контролира работата на работниците, които хранят добитък? Че се позволи ли да бъде провалена и лошата, които сега не е подредено добре?“

Йордан Енчев Стоев
кантонер при пътно управление

БАЙ МИРЬО хлопна силно дъбовата врата, хъръли калпака на одъра и седна до огнището на едно трикрако столче. Мокрите му крачоли започнаха да се изпаряват. Сухата леля Гена, по лицето на която личаха хубави момински черти с високо извити вежди, щеташа нещо из долапа. В очниците ѝ кърви пръстено гърне с фасул. На опушната верига виси черно котле със задушен хляб. Вън вали ситет есенен дъжд. На стария сайвант откъсана тенекия хлопа, подвързана от вятъра.

„Чат-чат“ – удари бай Мирьо дълъг път с чакмака, поднесе запалената прахан към препълнената лула и, като смъръни дълбоко тюленевия дим, попита кашляйки:

– Оня непрокопсаник още ли го няма?

Леля Гена остави штетната, сложи ръце на кръста и започна да дърди като сврата над опустошено от непослушни деца гнездо.

– Абе, Мирьо, ти друга работя нямаш ли, ами все с момчето се заядаш? Чунким не те знам и ти какъв хубосник беше, ами се га съзаклувал. Има си момчето, работя, затова не си е дошло

– Слушай, ей старо! – винка

ПАНТАЛОН
(Действителен случай)

– Не искам панталон, бе жена! Не ми трябва! Стигат ми гези дъгата дето ги имам.

– А защо не искаш? Да не би да си наредил цял гардероб с панталони, та не искаш?

– Ех, не съм наредил цял гардероб, но нали „наслед“ имам един от дубле за празник и този, който носят? Какво гърещи искаш? Хората също не да иди да разполагат с 100 панталона, я? И по-добре да купим нещо на лещата. Не виждаш ли, че подносих и най-новите си сандалки. Пък съз лесен, сега е лятно време и се ноши каквото и да е. Защо да прахосваме напразно панталони?

– Хората мен не ме интересуват. Модата сега е такава и толкова. Ти грибка да имаш нов панталон от габардин плат. А не мога да гледам другите мъже с такива панталони, а ти, начальник на отдел, да се мъдриш около мен с един и същи панталон. Или също си направиш, или иначе...

– Така, драги читателю, започна историята на моя панталон, но жалко че не сърши до гук.

Аз познавам много добре характеристика на жената си: какъв ли нещо, на двоица. След кратко размишление върху разговора, заключих, че бъде сълъсил глупаво от моя панталон. Тъй като съм с такива панталони, а ти, начальник на отдел, да се мъдриш около мен с един и същи панталон.

На други ден грабнах плат и всичките помощи материали и право в шивашкия отдел на кооперация „Втора петълка“ в гр. Павликени. След като поздравих най-учтиво главните работници, като градинката пред Райтурулооп, на ул. „Хаджи Димитър“ (близо до „Гурко“) и др.?

През последните две години не се намери възможност да се направи икономична възможност за панталони пред очи.

– Бъдете спокойни, дружарю. Ще се оправи. Вие благодарете, че не си е станал тесен, защото не може да се оправи, а сега работата е лесна. Не се тревожете. Веднага ще го дадем се поправи за сметка на виновния. Елате след един седмица ще бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– И този ден, когато се съмнях във виновния, извиках го и го поставих на по-близост от майстора. Той беше на панталон, който висеше на един широк панталон, който съм донесъл и съм реко чакаше „майстор“. Елате след един седмица ще бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден сградата расте и хубавее. Та на всички работници и ръководители от трите предприятия очакваме в най-скоро време да бъде готово.

– Извинявайте, дружарю, – казах, – че съм техническият – бяхме застии с опправата. Ти поговори със всички и като гледахме как с всеки изминат ден